

— Друго лице не помня. Ний съ Акрабова си отидохме, а тѣ останаха съ Здравкова.

— Пихъ ли азъ?

— Заръча пиение, но азъ не зная да ли си пилъ.

— Стана ли дума, че ме боли ржката?

— Не помня.

— Здравковъ каза, че азъ съмъ му климналъ да излѣ-
зѣмъ, а вий казвате, че ний съ него сме останали, а вий сте
излѣзли. Кое е вѣрно?

— Не помня.

Подсжд. Бобековъ: Да ли помни свидѣтеля, когато Здрав-
ковъ му е открилъ заговора, да ли му е открилъ и цѣлѣта на
тоя заговоръ?

Прѣдсѣд.: Това се каза. Казано му е било, че ще уби-
ятъ Княза, а ако не сполучатъ, м-ритѣ.

Подсжд. Бобековъ: Азъ чухъ съвсѣмъ друго нѣщо.

— Ако искате може да се каже пакъ.

— Здравковъ казва, че заговора билъ противъ Княза, а
г-нъ Стоименовъ казва, че тоя заговоръ билъ противъ Княза
и г-нъ Стамболова. Има противорѣчие.

Прѣдсѣд.: Най-напрѣдъ цѣлѣта е била да се убие Княза,
а постѣ било рѣшено да се убие и г-нъ Стамболовъ.

Защит. Михайловъ: Има противорѣчие въ самия обви-
нителенъ актъ.

Подсжд. Ст. Джуджевъ: Да отговори свидѣтеля, колко
пкти е ходилъ съ Здравкова, по заговора, у г-на Стамболова?

— *Свид. Н. Стоименовъ:* Първия пктъ бѣше важно и
тогава азъ ходихъ, защото Здравковъ отказваше да открие
заговора прѣдъ нѣкоя друга властъ, прѣдъ нѣкое друго лице,
освѣтъ при г-на Стамболова. Може да съмъ ходилъ 3—4 пкти.

(*Свид. Стоянъ Акрабовъ дохожда.*)

Прѣдсѣд.: Вий дадохте клѣтва и сте повикани прѣдъ
сѣдѣтъ да разкажете всичко, което знаете по настоящето дѣло,
безъ да укривате нѣщо, като знаете, че за всѣко отклонение
отъ истинната ще отговаряте прѣдъ закона и прѣдъ Бога. Рас-
кажете каквото знаете.

Свид. Ст. Акрабовъ: Не зная нищо повече отъ онова,
което ми е донелъ Атанасъ Здравковъ. Прѣзъ 1890 година
Августъ мѣсець ми яви, че дошълъ Димитръ П. Стайковъ,
повикалъ го въ писалището, отъ тамъ отишли у турскитѣ гро-